

Casa Colonial núm. 2

Santa Perpètua de Mogoda

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: C/Nou, 14. Barri La Florida (08130 - Santa Perpètua de Mogoda)
Emplaçament Prop plaça de l'Estació

Coordenades:

Latitud: 41.52194
Longitud: 2.19501
UTM Est (X): 432836
UTM Nord (Y): 4597013

Classificació

Número de fitxa 08260 - 31
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle XX
Any 1930-40
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Protecció Patrimoni Arquitectònic
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad: 2972007DF3927S
Autoria de la fitxa Goretti Vila i Fàbregas
Data de registre de la fitxa: dl., 20/04/2009 - 02:00

Descripció

La casa colonial n. 2 és un edifici situat a la barriada de la Florida, en el carrer Nou, davant per davant de l'avinguda Dotze, i a prop de l'Estació. És un edifici aïllat de planta rectangular de 10 x 14m, desenvolupat en planta baixa i planta pis. Destaca el volum de la tribuna de la planta pis que es converteix en un porxo d'accés a la planta baixa, suportat per dues columnes de pedra. Les balustrades dels balcons i la teulada són els elements ornamentals més significatius.

Les parets de càrrega són de totxo massís i bigues de fusta com a estructura de suport. La coberta és de teula ceràmica a quatre aigües, capçada amb uns acabaments ornamentals ceràmics en forma de pinya. El ràfec de la coberta sobresurt del pla de la façana, sostingut per biguetes de fusta. La composició de les obertures de les façanes no és significativa, destaquen l'espai volumètric, la teulada i les balustrades dels balcons. Les finestres de planta baixa tenen les llindes en arc i a la planta pis rectes. La tribuna de la façana, amb les columnes del porxo de planta baixa i el triple finestral subdividit també amb columnes de la planta pis donen un aire senyorial a l'edifici.

Les parets són de totxo, arrebossades i amb un acabat que limita l'especejament d'obra de carreus.

Destaquen com a elements arquitectònics les teulades i l'acabat de les façanes.

Correspon a un dels exemples de caseta d'estiueig típica de les primeres ciutats jardí de Catalunya en els municipis propers a Barcelona a principi del segle XX. No ha sofert transformacions significatives.

Història

És un dels primers exemples de ciutat-jardí de l'Estat, que cap al final de la dècada dels anys 20, començava a donar senyals de vida, creixent bé i conservant el tipus de relació residencial amb espai verd, projectat pel seu fundador el Sr. Escolapi Càncer. A l'any 1934, la inauguració del Baixador del Ferrocarril la connecta amb Barcelona, dinamitzant el seu creixement i consolidant-la. Aquesta zona té una bona connexió amb la Llagosta i Barcelona (en tren) i amb el nucli urbà de Santa Perpètua de Mogoda s'ha superat l'antic aïllament. Actualment la localització de gran part d'equipaments i espais verds de la ciutat en aquesta àrea, ha enfortit la relació entre ambdues.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANTA PERPÈTUA DE MOGODA (1996). Pla Especial de Protecció del Patrimoni arquitectònic de Santa Perpètua de Mogoda. Text refós novembre de 1996. Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda. Obres públiques i urbanisme.

RICART, J., Díez, M., Vilàs, E., Aymerich, L., Morral, J. (1999). El que sabem del segle XX. Història de Santa Perpètua de Mogoda 1900-1979. Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda. 2 Volums.

